

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Musikkonservatorium i Ålborg; men det kunne ikke udelukkes, at der ville kunne vise sig behov for og grundlag for godkendelse af andre eller flere konservatorier som støtteberettigede. For at folketinget således kunne få lejlighed til at konstatere behovet for musikkonservatorier efter et passende tidsrum, indføjede man under lovens behandling i folketinget en bestemmelse om, at loven skulle revideres senest tre år efter dens vedtagelse.

Der har imidlertid ikke vist sig behov for oprettelse af yderligere konservatorier, og kun konservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg har således modtaget ministeriets godkendelse som støtteberettigede musikkonservatorier.

Man bør måske i denne sammenhæng erindre sig, hvad et egentligt konservatorium er:

Det er en institution, der har til opgave at varetage den højere uddannelse i musik og bidrage til fremme af den almene musikultur i Danmark. Uddannelsen skal omfatte den forberedende undervisning inden for alle uddannelsesretninger samt den afsluttende uddannelse af musikpædagoger, orkestermusikere, korsangere og akkompagnører.

Der vil således være en naturlig begrænsning i behovet og mulighederne for at oprette sådanne institutioner.

Jeg tillader mig derfor at fremsætte forslaget til den ny konservatoriestøttelov i konkretiseret form som forslag til lov om statsstøtte til musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg. Lovforslaget er i princippet uforandret fra den gældende lov, og den ændrede ordlyd af loven har således alene den redaktionelle baggrund, at loven efter 3 års virke samler sig om de tre konservatorier, der også skulle støttes og blev støttet ved lovens første vedtagelse.

Den gældende støtteordning, hvorefter staten afholder $\frac{3}{4}$ af de enkelte konservatoriers driftsudgifter, medens vedkommende kommuner derudover sikrer driften gennem ydelsen af den resterende $\frac{1}{4}$ af driftsudgifterne, har vist sig at skabe betryggende forhold for konservatoriernes virksomhed, således at disse har stabiliseret sig og været i lykkelig vækst. Det vil efter min opfattelse være det rigtigste, at man indtil videre

fortsætter med denne støtteordning. Der har i forbindelse med lovrevisionen af nogle af de implicerede kommuner været udtrykt ønske om, at staten helt overtog driften af konservatorierne. Jeg mener at måtte sige, at tidspunktet for, at staten overtager det fulde økonomiske ansvar for konservatoriernes drift, ikke er inde. Musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg har kun i tre år været drevet med faste offentlige subsidier, og man har endnu ikke i tilstrækkeligt omfang kunnet etablere den for et selvstændigt konservatorium nødvendige, kvalificerede, lokalt bosatte lærerstab i faste stillinger, et forhold, der dog formentlig i løbet af få år vil blive afhjulpet. Man agter bl. a. fra 1. september 1968 at oprette docentstillinger ved de tre konservatorier med samme indhold og afbønning som docentstillingerne ved statskonservatorierne.

Hertil kommer, at der med virkning fra 1. september 1966 er foretaget en gennemgribende nyordning af konservatorieuddannelsen ved samtlige landets konservatorier, og at denne nyordning først vil være fuldt gennemført i sommeren 1970.

Jeg finder således, at de anførte oplysninger om de tre musikkonservatoriers øjeblikkelige forhold og forholdene de nærmeste år må bevirke, at den eksisterende støtteordning med lokal medvirken oprettholdes.

Endvidere må det nævnes, at de lokale mæssige forhold for konservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg ikke er tilfredsstillende, hvilket også gælder samlingerne af undervisningsmateriel. I det tilfælde, at staten overtog driften af konservatorierne på nuværende tidspunkt, måtte man se i øjnene, at der umiddelbart fremsættes krav om et betydeligt konservatoriebyggeri og større nybevillinger til undervisningsmateriel m. v., som man for tiden ikke har økonomisk mulighed for at gennemføre.

En sådan større investering må forudsætte, at konservatorierne på afgørende måde har placeret sig i det samlede mønster — sammen med statskonservatorierne — for den professionelle musikeruddannelse.

På den således foreliggende baggrund mener jeg, at det er vel motiveret at fremsætte forslag til lov om statsstøtte til musikkonservatorierne i Esbjerg, Odense og Ålborg i den foreliggende form, idet der